**Vydáno dne 1. 10. 2017** **Ročník IX**

# Farní list 92

## Římskokatolické farnosti Nížkov

**Motto:**

*„Odložte pomluvy.“*

(Kol 3,8)

**CSM Olomouc**

## Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den, přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu celého světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, matkou našeho Pána a matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

- ***Všeobecný úmysl**: Za svět práce, aby všem byla zajištěna úcta a ochrana práv a nezaměstnaným, aby se dala možnost přispět k budování společného dobra.*
- ***Národní úmysl**: Za křesťany, aby na přímluvu Panny Marie opět věřili v převratnou sílu něhy a lásky a nepochybovali o tom, že pokora a mírnost jsou ctnostmi silných.*
- ***Farní**: Za nemocné a ty, kdo o ně pečují.*

Anděl Páně…

## Slovo kněze

Milí farníci,

říjen je měsíc růžencový a také mariánský. Poutním zájezdem ho vlastně v malinkém předstihu odstartujeme návštěvou dvou mariánských poutních míst.

### Pár slov organizačních

Jak jste asi poznali i z ohlášek, tak jsme hledali nového šéfredaktora Farního listu namísto Petry Eliášové, které přibyly další mateřské povinnosti. Přihlásili se jediní zájemci – Vojtěch Bárta s Marií Bruknerovou – a tak byl tento úkol svěřen jim. Kéž jim Bůh žehná v této službě našemu farnímu společenství. Dosavadní šéfredaktorce Petře Eliášové chci poděkovat za její obětavou a skvěle odváděnou práci. Dík patří také Romaně Pešákové za práci, kterou odvedla při digitalizaci mešních intencí.

Při projednávání výmalby kostela se ukázalo, že v dolních částech zdí jsou místy omítky velmi vlhké a zasolené nebo opadávají. Proto bude potřeba udělat v určitém nezbytném rozsahu i nové omítky. Tím se ale celý proces prodlužuje, a proto jsme obnovu vnitřních omítek i výmalbu po dohodě s dodavateli nechali na příští rok.

**Mariánské zamyšlení**

Zdrávas Maria, milostiplná, Pán s Tebou … Zamysleli jste se někdy nad těmito slovy? Milostiplná znamená plná Ducha Svatého. A kdo je plný Ducha Svatého, s tím je pochopitelně i Pán – Pán Ježíš. Protože samozřejmě všude, kde je Duch svatý, tam je i náš Pán Ježíš Kristus. Protože ti dva, přesněji řečeno všichni tři: Bůh Otec, Syn a Duch svatý, jsou vždycky spolu.

Měsíc říjen by nás měl inspirovat k tomu, aby se každý z nás více stával chrámem Ducha svatého, jako jím byla a je Panna Maria. Možná se zeptáte: jak se pozná, že je někdo chrámem Ducha svatého? Podle ovoce. Tím ovocem je podle svatého Pavla to, že dotyčný člověk kolem sebe šíří lásku, radost, pokoj, shovívavost, dobrotu, vlídnost, věrnost, tichost, zdrženlivost (Gal 5,22). Přesně taková byla a je Panna Maria, jak ji poznáváme ze stránek evangelií a z různých církví uznaných mariánských zjevení. A k tomu být podobní jí - a tedy i Kristu - jsou povoláni všichni křesťané bez výjimky.

Zajímavé je, co řekl o Duchu svatém ten nejpovolanější – sám Pán Ježíš. Mluví o něm jako o Paraklétovi (což lze do češtiny přeložit jako přímluvce, utěšitel či zastánce) i jako o Duchu pravdy (Jan 14,16-17.26, 15,26, 16,13). Ježíšova slova jsou „duch a život“ (Jan 6,63). Proto je plný Ducha svatého ten, kdo se řídí podle Kristových slov, tedy podle evangelia, kdo usiluje život v duchu pravdy, kdo se za druhé přimlouvá a utěšuje je, kdo se druhých zastává. Duch svatý je také duchem synovství, tím, kdo v nás svobodně volá k Bohu „Abba“ – to je „Otče“ (Gal 4,6-7). Duch svatý je také duchem jednoty Božích dětí – tím, kdo nás v Kristu sjednocuje (Gal 3,28). No, a když na Ducha svatého vztáhneme větu, že Bůh je láska (1 Jan 4,8), tak už se nám začínají rýsovat obrysy toho, k čemu nás chce vést Panna Maria, či přesněji Duch svatý, kterého je plná.

Slova samotného Pána Ježíše a podání dvou velikých charismatických osobností – evangelisty Jana a apoštola Pavla nám

říkají mnoho o cestě Boží. Cesta Boží, to je cesta Kristova a cesta Ducha svatého, cesta, po níž šla Panna Maria a po níž nás Bůh chce vést, to je cesta nejenom vnějších úkonů zbožnosti, ale také a snad především cesta lásky, pravdy, jednoty, přímluvy, útěchy, radosti, pokoje, shovívavosti, dobroty, vlídnosti, věrnosti, tichosti a zdrženlivosti. Hloubka a opravdovost křesťanské zbožnosti se neměří tolik na počet nebo délku odříkaných modliteb, ale právě na projevy ovoce Ducha svatého. Kéž se tedy na přímluvu Panny Marie stáváme opravdovými chrámy Ducha svatého.

*P. Zdeněk Sedlák*

## Akce, události, nabídky, upozornění

Měsíc říjen je zasvěcený Panně Marii, v říjnu se více modlíme modlitbu sv. růžence. Každou neděli v 8.00 se bude modlit tuto modlitbu mládež naší farnosti.

- 6.10. (pátek) pastorace nemocných (Nížkov); 17:00 tichá adorace a sv. smíření
- 7.10. (sobota) Obnova zasvěcení České republiky Panně Marii Fatimské (Koclířov)
- 12.10. (čtvrtek) pastorace nemocných (Buková)
- 13.10. (pátek) pastorace nemocných (Poděšín + Sirákov); misijní klubko
- 14. 10. (sobota) udílení svátosti nemocných při ranní mši sv. (Nížkov)
- 15.10. (neděle) udílení svátosti nemocných při mši sv. v 10 hod. (Sirákov); varhanní koncert v kostele sv. Mikuláše v 17 hodin
- 21.10. (sobota) kněžské svěcení v Hradci Králové (katedrála sv. Ducha, 10 hod.)
- 22.10. (neděle) posvícení – slavnost posvěcení kostela sv. Mikuláše, poděkování za úrodu, misijní neděle
- 27. 10. – 28. 10. – diecézní pouť mládeže, Hora Matky Boží u Králík; https://www.signaly.cz/diecezni-pout-mladeze

*Změny vyhrazeny*

# PROŽÍVÁME MŠI SVATOU

Mše svatá je velkým pokladem pro každého člověka, který se jí účastní. Proto je třeba účastnit se jí vědomě a aktivně. V rámečcích jsou některé důležité momenty mše svaté. Seřaď je tak, jak jdou ve mši svaté za sebou. Když se ti to podaří, vytvoří písmena v kroužcích tajenku (dokončení citátu).

Toto je moje tělo, které se za vás vydává…

ÍV

Otče náš…

LE

Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel…

AM

Jděte ve jménu Páně.

E.

Bohu díky.

Pokoj tobě.

PR

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

ZE

Toto je kalich mé krve, která se prolévá…

ED

Tělo Kristovo.

EN

Amen.

Věřím v jednoho Boha…

ŽÍ

Slova svatého evangelia podle…

ÍT

ZN

Vyznávám se všemohoucímu Bohu…

MŘ

NEPŘIJÍMAT EUCHARISTII JE STEJNÉ JAKO…

*sv. Jan Maria Vianney*

Katechetický věstník č. 10/2014-15 © Biskupství brněnské

Zpracovala Aneta Pokorná

# Nebojte se! (a čtěte)

## *Bylo úterý, den příjezdu.*

V brzkých ranních hodinách se naše skupinka devíti nebojsů sjela na návsi v Nížkově. Odtud jsme se vydali na cestu do takzvané moravské metropole (*říkali místní, ale my stejně víme, že je to Brno* – pozn. red.). Naše první cesta vedla na koleje Univerzity Palackého, kde jsme se ubytovali. Díky tomu, že jsme dorazili do Olomouce mezi prvními, stihli jsme ještě před večerním programem poznávat krásy města a navštívit mši svatou v kostele Panny Marie Sněžné (známý spíše jako Sněženka).
Večer bylo setkání slavnostně zahájeno v Korunní pevnůstce. Společný program (po celou dobu setkání) hudebně doprovázely dvě kapely – Sněženky a Srdcaři. Po společné modlitbě podle kázání sv. Bernarda jsme se rozešli vyzkoušet postele na místních kolejích. ☺

## *Byla středa, den aklimatizace*.

Po snídani jsme šli do Korunní pevnůstky. Před ranní modlitbou jsme byli vyzváni vytrhnout dva papírky z programového průvodce a dát si je do kapsy, aby byly dobře po ruce. Tyto dva papírky byly nazvány lístky skutků lásky. Naším úkolem bylo se jich během dne zbavit, aby nám večer ani jeden nezůstal. Odhodit lístek jsme mohli pouze v případě, že nám někdo prokázal, nebo my jsme někomu prokázali skutek lásky (někomu pomohli, nebo prostě jen udělali radost). Doufáme, že většina účastníků dbala zásad třídění odpadu a házela papírky do správných košů ☺. V rámci dopoledního programu jsme si ještě vyslechli zajímavé svědectví Matouše Venkrbce, nadějného hokejisty, který se nebál hlásit ke své víře, i když to jeho spoluhráči často nechápali.
Dále nás čekala mše svatá a poté jsme se přesunuli do fronty na oběd. Krátce po obědě stihli někteří z nás navštívit něco z pestré nabídky sportů nebo tvořivých dílen. Odpoledne byla možnost zúčastnit se různých přednášek a workshopů. Na výběr bylo mnoho zajímavých témat – od „Evangelizace jako životní styl“ až po přednášku s Jiřím Strachem.

S prázdnými kapsami jsme se vydali na večerní program, viděli jsme něco ve stylu talkshow, kterou moderoval #knezvakci P. Vojtěch Vágai. Jeho hosty byli režisér Jiří Strach, sestra Paulínka Andrea Hýblová a hudebník a písničkář Pavel Helan. Den jsme opět zakončili společnou modlitbou, tentokrát Loretánských litanií.

## *Byl čtvrtek, den kulturní.*

Dopoledním programem byly přednášky, které jsme zahájili společnou modlitbou. Zabývaly se zejména tématem duchovního života a prohloubením v různých způsobech modlitby. Největší účast zaznamenala lekce P. Jendy Balíka „Jak se vyznat ve svých myšlenkách?“, opozdilci seděli dokonce i na chodbě! Následovala mše svatá v Korunní pevnůstce.
Odpoledne se neslo ve znamení kultury. V nabídce byly různé koncerty, muzikál a divadlo. Někteří se vydali na koncert Pavla Helana, další z nás navštívili divadelní představení, které napsal Karol Wojtyła – Lúče otcovstva, ztvárněné herci ze Slovenského národního divadla a byla možnost vidět v akci i proslulé Prague Cello Quartet.
Když jsme byli dostatečně kulturně obohaceni, zamířili jsme zpátky do Korunní pevnůstky. Poslechli jsme si katechezi Mons. Pavla Konzbula a následoval rozhovor s psycholožkou Hanou Imlaufovou, která odpovídala na otázky ohledně identity ženy a muže.
Jako každý večer, i dnes byla večerní modlitba pojata netradičně – modlitba Taizé. Jedná se o meditativní zpěvy, které jsou prokládány úryvky z Písma svatého.

## *Byl pátek, den putování.*

Den jsme začali ranní modlitbou ve skupinkách. Mohli jsme si zvolit modlitby chval, růžence, breviáře, modlitbu za nemocné či mír, až po netradiční modlitbu tancem. Dopolední program pokračoval přednáškami dle našeho výběru.
Po vydatném obědě jsme se setkali s ostatními poutníky z královehradecké diecéze na Dolním náměstí a po krátkém programu jsme se společně vydali na cestu. Naším cílem byl Svatý Kopeček. Byli jsme vyzváni, abychom pouť za něco, nebo za někoho obětovali. K cíli jsme mohli dojít třemi tematickými cestami – Cesta identity, s citáty a dramatickým ztvárněním. Na vršku si našel každý své místo k sezení

a začal společný program, po kterém následovala mše svatá. Tou dobou už se setmělo a atmosféra byla opravdu úžasná. Před odchodem na nás čekalo překvapení v podobě velkého ohňostroje a speciální dárek od pana arcibiskupa Dominika Duky v podobě bible na cesty. Poté jsme si nasadili čelovky a vyrazili zpátky směr Olomouc. Na kolejích jsme si spočítali puchýře na nohou a šli rychle spát.

### *Byla sobota, den rodin.*

Celý dopolední program se odehrával v Korunní pevnůstce. V průběhu se k nám připojilo asi 500 rodin, které dorazily na Celostátní setkání rodin. Mezi nimi bylo i pár našich, z Nížkova.
Odpoledne byla možnost navštívit Otevřené kláštery, na náměstí probíhalo EXPO povolání a pro rodiče s dětmi bylo připraveno mnoho atrakcí a sportovních aktivit. Poté jsme na hlavním pódiu přivítali speciální hosty – Enrica Petrillo, který přijel až z daleké Itálie vydat svědectví o své ženě Chiaře a svých dětech (více o jejich silném příběhu se dozvíte v článku Chiara Corbella Petrillo, strana 15) a otce Vita, který byl manželům Petrillovým po celou dobu duchovní oporou.
Dalším významným hostem, se kterým jsme setkali, byl Mons. João Chagas, zástupce sekce pro mládež ve Vatikánu. Jeho návštěva Olomouce je docela zajímavá, protože stále není jisté, kde se bude konat Celosvětové setkání mládeže 2022 (2019 to bude Panama) a spekuluje se o tom, že by se celá akce mohla uskutečnit v České republice! Dokonce jsme byli dotázáni, jestli bychom o Setkání v naší vlasti stáli a jestli bychom byli ochotni se podílet na přípravě. Nicméně o místě konání rozhoduje papež, ale nic není nemožné a třeba Praha za pět let přivítá mladé ze všech koutů světa.
Po večeři jsme se sešli ke společné modlitbě v Korunní pevnůstce. U vstupu jsme všichni dostali svíčku, protože poslední večerní modlitbou byla večerní vigilie. Atmosféra byla opravdu neuvěřitelná, hlavně když jsme zapálili své svíčky a v tu chvíli si nikdo nemohl připadat sám, ztracený v temnotě. Byly nás tisíce a Pán byl uprostřed nás, vždyť sám řekl „Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“(Mt 18,20).

***Byla neděle, den poslední.***

Nebojte se… jít do celého světa. Takové bylo téma posledního dne setkání a v tomto duchu k nám také promluvil nový ředitel Sekce pro mládež ČBK Kamil Strak. Program pokračoval svědectvími účastníků a poslední společnou mší svatou. A potom? Bylo na čase Olomouci zamávat a jet domů.

Ale my jsme si zpáteční cestu ještě okořenili návštěvou nádherného poutního místa Koclířov, kde jsme se společně pomodlili desátek růžence.

Celé setkání bylo více než vydařené a užili si ho nejen účastníci. Po celou dobu setkání nad námi drželi stráž policisté, kteří byli nesmírně překvapení, že se víc než 6 000 lidí na společné akci dokáže chovat slušně a ohleduplně. Zbývá už jen dodat, že pro bible na cesty, které zůstaly nerozebrané, si po skončení setkání přišli právě tito policisté.

*Mládež farnosti Nížkov a okolí*

## Okénko (nejen) pro seniory

***Matka Tereza***

***svými vlastními slovy***

Matka Tereza nás učila svým příkladem, co opravdu znamená „žít" evangelium.

„Nečekejte na to, až vás někdo povede, začněte sami, člověk k člověku."

„Láska začíná doma, láska žije v domovech a proto je dnes ve světě tolik utrpení a tolik chybí štěstí.... Každý dnes vypadá hrozně uspěchaný, ustaraný kvůli lepšímu blahobytu a většímu bohatství a tak dále, takže děti mají velmi málo času pro své rodiče. Rodiče mají velmi málo času pro sebe navzájem a tak doma se začíná ničit světový mír."

„Myslím si, že dnes je svět úplně převrácený a tolik utrpení je tu proto, že je tak velice málo lásky v domovech a v rodinném životě. Nemáme

čas pro své děti, nemáme čas na sebe navzájem, není čas, abychom se těšili jeden z druhého."

*o chudobě*

„Vidím Boha v každé lidské bytosti. Když omývám rány malomocného, cítím, že se starám o samého Pána. Není to krásný zážitek?"

„Když vidím plýtvání, pociťuji uvnitř hněv. Nechci svůj hněv ospravedlňovat. Ale po zkušenostech v Etiopii je to něco, čeho se nemohu zbavit."

„Nejhorší chudobou je osamělost a pocit, že nejste milováni."

„Dnes není nejhorší nemocí malomocenství nebo tuberkulóza, ale pocit, že člověk je nechtěný."

„Ve světě je větší hlad po lásce a ocenění než po chlebu."

„Někdy si myslíme, že chudoba je jenom být hladový, nahý a bez domova. Chudoba těch, kdo jsou nechtění, nemilovaní a zanedbávaní, je ta největší chudoba. Tento druh chudoby musíme začít léčit ve svých domovech."

*o lásce*

„Když lidi soudíte, nemáte čas je milovat."

„Nemyslete si, že aby byla láska pravá, musí být mimořádná. Je zapotřebí, abychom milovali neúnavně."

„Objevila jsem paradox: Když milujete, až to bolí, pak už to není bolest, ale jen víc lásky."

„Snažím se dávat chudým lidem z lásky to, co si bohatí mohou pořídit za peníze.. Ne, malomocného bych se nedotkla ani za tisíc liber, ale velmi ráda o něj pečuji z lásky k Bohu."

„Pokaždé, když se na někoho usměješ, je to úkon lásky, dar tomu člověku, krásná věc."

„Dobré skutky jsou články, které vytvářejí řetěz lásky."

„Nevím přesně, jaké to bude v nebi, vím však, že až zemřeme a přijde okamžik, kdy nás Bůh bude soudit, nebude se nás ptát, kolik dobrých věcí jsi v životě udělal, ale zeptá se KOLIK LÁSKY JSI VLOŽIL DO TOHO, CO JSI DĚLAL?"

*Zpracovala. Jana Vosmeková*

## Svatá Terezie z Kalkaty – významná osobnost novodobých dějin církve.

5. září 1997 přešla na věčnost Agnesë Gonxhe Bojaxhiuová, známá jako Matka Tereza. O devatenáct let později, 4. září 2016, ji papež František ve Vatikánu zařadil do seznamu svatých. *„Celým svým životem štědře rozdělovala Boží milosrdenství. Byla všem k dispozici tak, že přijímala a bránila lidský život, nenarozený, opuštěný a skartovaný. Nasadila se pro obranu života tím, že bez ustání hlásala, že ten, kdo se ještě nenarodil, je tím nejslabším, nejmenším, nejubožejším“*, řekl během kanonizační mše papež František.
Dvacáté výročí úmrtí světice se rozhodla připomenout církev v Kalkatě mimořádným krokem: Matka Tereza se stala spolupatronkou diecéze. Připojila se tak k hlavnímu patronu sv. Františkovi Xaverskému, který na jihovýchod Asie přinesl křesťanství. Oficiální vyhlášení se uskutečnilo během večerní mše svaté ve středu 6. září.
5. září 2017 byla Matce Tereze také zasvěcena katedrála v kosovské Prištině. Bohoslužbu slavil vyslanec papeže Františka a albánský kardinál Ernest Simoni, který byl během komunistického pronásledování po desítky let vystaven věznění, mučení a nuceným pracím.
Právě prištinská oblast je se životem Matky Terezy úzce spojena. Na nedalekém mariánském poutním místě Letnica přijala jako dítě svátosti. Později zde pocítila povolání sloužit chudým. Nový chrám v Prištině, kam budou směřovat poutníci nejen z Kosova, má podle zdejší apoštolské administratury *„vtělit do myslí i do srdcí život a poselství Matky Terezy“*, především *„kulturu života a civilizaci lásky“*, a *„přímluvu světice za naší církev a náš lid“*.

Agnesë Gonxhe Bojaxhiuová se narodila 26. srpna 1910 ve Skopje v rodině kosovských albánců. V 18 letech odešla do kláštera Kongregace naší Paní z Loreta v irském Dublinu, kde byla přijata jako postulantka a přijala jméno Tereza podle své patronky sv. Terezie z Lisieux. Po šesti týdnech odjela do Indie, kde po noviciátu složila věčné řeholní sliby a začala učit na střední škole v Kalkatě.
Povolení k založení náboženského institutu Misionářek Lásky pro arcidiecézi Kalkata obdržela Matka Tereza v roce 1950. Během 50. a 60. let se činnost Misionářek Lásky šířila nejen v Kalkatě, ale i po celé Indii. Roku 1965 uznal papež Pavel VI. Misionářky Lásky za kongregaci papežského práva.
V roce 1979 obdržela Matka Tereza Nobelovu cenu míru. I přes vážné zdravotní problémy cestovala v 80. a 90. letech po celém světě, aby otevírala nové řeholní domy a přijímala sliby řeholnic své kongregace. Zemřela 5. září 1997 v Kalkatě, kde je také pohřbena. Na jejím jednoduchém hrobě je napsaný verš z Janova evangelia: *„Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“*
Naši zemi navštívila Matka Tereza poprvé ještě za komunistického režimu 9. listopadu 1984, kdy se s ní veřejnost mohla setkat v kostele sv. Ignáce v Praze. Podruhé přijela v květnu 1990.

*(zdroj: AsiaNews, Avvenire, L'Osservatore Romano)*
*zpacovala Jana Vosmeková*

## Být zticha

Do jedné školy přijel inspektor. Procházel všemi třídami a vyptával se dětí, co se učí. Přišel taky do páté třídy. Všechny děti ukazovaly své učebnice, recitovaly básničky a malovaly na tabuli početní příklady.

V první lavici seděla malá, asi tříletá dívenka, dcerka jednoho učitele. Do školy ještě nechodila, čekala tam asi na tatínka. Inspektor se jí žertem zeptal: „A co se učíš ty?“ Odpověděla: „Učím se být zticha!“

Předpokladem každého dobrého učení a naslouchání je umění ztišit se. Každý, kdo opravdu něco ví, zná dobře nauku mlčení a tichého rozjímání.

(www.pastorace.cz); *Zpracovala Aneta Pokorná*

## Blahoslavená Chiara Luce Badano

**Kdy žila:** 1971-1990
**Věk:** 18 let
**Původ:** Sassello, Itálie
**Čemu se od ní můžeme přiučit:**

- lásce k Ježíši a důvěře v jeho plán
- umění naslouchat a pomáhat bližním
- schopnosti přijmout svůj osud zde na Zemi

**Blahořečení:** 25. září 2010
**Připomínka:** 29. října

Ruggero a Maria Teresa Badanovi spolu žili v manželství jedenáct let, než se jim konečně narodilo vytoužené dítě – Chiara. Pro své rodiče byla požehnáním a oni ji vychovávali v lásce k Bohu i ke svým bližním. „Jednoho dne si Chiara hrála ve svém pokoji, otevřela jsem dveře a řekla jí: Ty máš ale spoustu hraček, Chiaro. Nemohla bys nějaké dát chudým dětem? A ona na to: Ne, ty jsou moje. Ale za chvíli mě zavolala a chtěla, abych jí donesla igelitovou tašku. Viděla jsem, že hračky roztřídila a do tašky dává ty nové, tak jsem jí řekla: Ale Chiaro, tyhle jsou nové. A ona: Chudým dětem se přece nedávají rozbité hračky“, vypráví její maminka Maria Teresa.
V devíti letech vstoupila Chiara do Hnutí Gen, mládežnické sekce Hnutí Fokoláre, kde si našla přátele, kteří vyznávali stejné hodnoty jako ona a také chtěli žít ve víře v Boha.

HNUTÍ FOKOLÁRE (Dílo Mariino)

- založeno 1943 skupinou mladých děvčat
- v jejich čele stála Chiara Lubichová
- snaží se přispívat ke všeobecnému bratrství a budovat jednotu velké lidské rodiny, na základě Ježíšovy modlitby „aby všichni byli jedno“ (Jan 17,21)
- proto usiluje o:
  - dialog uvnitř katolické církve
  - dialog s osobami jiného přesvědčení

V tomto společenství také přijala své druhé jméno – Luce (= světlo). Po návštěvě Family Festu v Římě a dalších setkáních rodin se k Hnutí přidali i její rodiče, protože i díky své dceři zde nalezli ideály, podle kterých by chtěli žít i oni.
V šestnácti letech jí diagnostikovali osteosarkom, rakovinu kostí. Přesto, že se jedná o velice bolestivé onemocnění, Chiara odmítala léky proti bolesti. Říkala, že morfium ji otupuje a ona může Ježíšovi nabídnout jen svou bolest. Svůj osud přijala s klidem, který překvapil všechny její blízké, tatínek Ruggero se dokonce chodil klíčovou dírkou dívat k ní do pokoje, aby viděl, jestli je její klid opravdový, anebo se jenom tak snaží nepřidělávat rodičům starosti. „Nedokázal jsem pochopit, jak to Chiara dělá, že vše stále tak dobře zvládá, ale od tehdy jsem si byl jistý, že doopravdy žije s Ježíšem“, svěřil se později v rozhovoru pro knihu Tajemství rodiny Badanových.
I v posledních dnech svého života myslela více na ostatní než na sebe – jako jeden z posledních skutků lásky postoupila své oční rohovky k transplantaci, takže někdo jiný díky ní dostal dar znovu vidět. Všechny peníze, které v době nemoci dostala, darovala na misie v Africe. „Mladí jsou budoucnost“, řekla, „já už nemohu běhat, ale přesto bych vám chtěla – jako na Olympijských hrách – předat pochodeň. Máte jen jeden život a stojí za to jej dobře prožít.“
Chiařiným posledním přáním bylo být pohřbená v bílých šatech, jako nevěsta, která jde k Ježíšovi. Její poslední slova byla určena její mamince: „Maminko, buď šťastná, protože já jsem šťastná!“ Pár hodin na to, krátce po čtvrté hodině ráno, 7. října 1990, zemřela.
Za blahoslavenou byla prohlášena 25. září 2010 papežem Benediktem XVI. na mariánském poutním místě Divino Amore v Římě.
A zde je pár krásných vět, které Chiara svým blízkým řekla:
„Jsem součástí nádherného záměru, který se mi postupně odhaluje.“
„Teď už na mně není nic zdravého, mám ale ještě srdce, kterým mohu milovat.“
„Pro tebe, Ježíši, … Chceš-li to ty, chci to i já.“

*Jana Maternová*

Zajímavosti:
Její rodiče plánovali mít svatbu v Sassellu, v kapli zasvěcené Pražskému Jezulátku, kterou s pomocí lidí z okolí vybudoval tatínek Marie Teresy, ale nedostali povolení.
Někteří z Vás se s rodiči Chiary mohli potkat na Celostátním setkání mládeže 2012 ve Žďáru nad Sázavou, kde se s účastníky podělili o své svědectví.

## Chiara Corbella Petrillo

**Narodili jsme se a už nikdy nezemřeme**

Během Celostátního setkání mládeže v Olomouci jsme měli možnost vyslechnout řadu svědectví o životě s Bohem. Mezi jedno z nejsilnějších svědectví patřil příběh Enrica Petrilla, který přijel, spolu se svým známým – knězem Vitem, z Říma převyprávět příběh své manželky Chiary a svých dětí.

Chiara a Enrico se seznámili v roce 2002 v Medjugorji a o šest let později se vzali. Zanedlouho po svatbě zjistili, že čekají miminko. Oba se na něj velmi těšili, ale Chiara někdy bývala velice vážná a zamyšlená. Postupem času v ní sílila myšlenka - jako by to dítě ani nebylo její, pro ni. Při jedné z lékařských kontrol se ukázalo, že děťátko nemá vyvinutý mozek a lebku. Lékaři Chiaře nabídli potrat, který okamžitě odmítla a rozhodla se, s určitou bolestí, ale také důvěrou v Boha, nést tento kříž. Chiaru v tomto rozhodnutí podpořil Enrico, který jí řekl: „Nedělej si starosti. Je to naše dcera. Doprovodíme ji, kam to bude možné."

10. června se narodila Maria Grazia Letizia a po čtyřiceti minutách, co přišla na svět, zemřela. Během té chvilky, kdy Maria žila, ji kněz Vito pokřtil. Pro Chiaru to byl silný okamžik. „Její křest byl největší dar, který nám Pán mohl dát," řekla. „Na tu chvíli, kdy jsem ji viděla, nikdy nezapomenu. Pochopila jsem, že jsme byly spojeny na celý život."

Za dva dny se konal pohřeb. Během něj Chiara hrála na housle, Enrico zpíval své písně a oba mluvili o tajemném štěstí, které je po celou dobu doprovázelo. „S Marií Grazií Letizií jsme zažili dotek věčnosti," napsala Chiara. S ní přestali mít Chiara i Enrico strach ze smrti.

Chiara brzy znovu otěhotní. Při jednom z vyšetření se ukáže, že chlapečkovi chybí jedna noha a druhá je zakrnělá. I tentokrát řekne Chiara a Enrico Bohu své ano a připravují se na to, že budou vychovávat postižené dítě. Všechno se, ale změní při dalším vyšetření, kdy se ukáže, že ani toto děťátko nepřežije. Chiara a Enrico přijímají i tento kříž. „Pán mi dává jako dar kříž a já ho musím přijmout. Protože v tom kříži objevím něco, co mi Pán chce říct," říká Enrico. Tomu, kdo se ptá na novinky okolo průběhu těhotenství, dokáže Chiara s úsměvem odpovědět, že po narození má David domluvené setkání s Pánem.

Za několik měsíců se narodil David. Také on byl pokřtěn a během půl hodiny zemřel.

„Venku před nemocnicí jsme si říkali, je to možné? Opravdu jsme právě poznali našeho syna? Každý okamžik strávený s našimi dětmi nás naplnil a vycházeli jsme plní jejich lásky," vypráví Chiara.

Brzy Chiara otěhotní potřetí. Těhotenství probíhá bez problémů a děťátku se daří skvěle.

V pátém měsíci přichází šok! Lékaři diagnostikují Chiaře rakovinu. Chiara podstupuje operaci, po které se cítí hrozně a stráví velmi těžkou noc. „Byla to nejdelší noc mého života. Uvnitř jsem křičela na Boha, proč ode mě neodejmeš tu bolest, vím, že můžeš!" Po duchovním boji Chiara přijímá tuto zkoušku a rozhodne se odložit léčbu až po narození dítěte, aby ho neohrozila. V květnu přichází na svět zdravý chlapeček - Francesco.

Chiara zahajuje léčbu, která je bohužel neúspěšná. Chiara začíná Francesca postupně připravovat na odloučení, například nechává Enrica, aby ho bral do náruče častěji než ona.

Enrico je Chiaře velkou oporou. „Já si užívám každé chvíle s Enricem a strašně mě mrzí, že ho musím opustit. Tak ráda bych spolu s ním zestárla", říká Chiara.

I přes všechnu bolest, kterou Chiara pociťuje, dokáže kolem sebe šířit pokoj a spolu s Enricem prosí Boha o sílu nést tento kříž.

13. června 2012 posílá Enrico svým přátelům zprávu: „Lampy jsou rozžaté. Očekáváme Ženicha." Chvíle setkání s Ženichem je opravdu blízko a Chiara ve 12 hodin, ve věku 28 let, obklopená svými nejbližšími, umírá.

„Vybral mě mezi tisíci, abych tě doprovázel
dal mi sílu se s tebou rozloučit
myslel jsem, že radost je navždy pryč
ale Francesco mi ji znovu ukázal
on je věrností Boží
je láskou, která nezklame
je bláznovstvím kříže Lásky
jednoduše darovaným."

(část písně, kterou složil Enrico na Chiařin pohřeb)

„Zemřela šťastná s hlubokou radostí někoho, kdo ví, kam odchází," dodává Enrico.

Tento rok byl zahájen proces Chiařina blahořečení.

*(Troisi Simone, Pacciniová Cristiana: Smrt nemá poslední slovo)*
*www.vira.cz*
*Zpracovala Aneta Pokorná*

## Tabulka lektorů na říjen

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| **NE** | **1** | 1 čtení | 7:00 | Wasserbauerová M. | 8:30 | Němcová T. |
| | | 2 čtení | 7:00 | Brukner J. st. | 8:30 | Havlíčková V. |
| | | přímluvy | 7:00 | Eliáš B. | 8:30 | Vlčková P. |
| | | | | | | |
| **PO** | **2** | | | Jindrová V. | | |
| **ÚT** | **3** | | | Bártová J. | | |
| **ST** | **4** | | | Holcmanová Z. | | |
| **ČT** | **5** | | | Chromá H. | | |
| **PÁ** | **6** | | | | | |
| **SO** | **7** | | | Pojmonová M. | | |
| **NE** | **8** | 1 čtení | 7:00 | Wasserbauerová M. | 8:30 | Holcmanová Z. |
| | | 2 čtení | 7:00 | Brukner J. st. | 8:30 | Ločárková P. |
| | | přímluvy | 7:00 | Brukner J. ml. | 8:30 | Vlčková N. |
| | | | | | | |
| **PO** | **9** | | | Jindrová V. | | |
| **ÚT** | **10** | | | Bártová J. | | |
| **ST** | **11** | | | Laštovičková M. | | |
| **ČT** | **12** | | | Chromá H. | | |
| **PÁ** | **13** | | | | | |
| **SO** | **14** | | | Pojmonová M. | | |
| **NE** | **15** | 1. čtení | 7:00 | Wasserbauerová M. | 8:30 | Bártová J. |
| | | 2. čtení | 7:00 | Brukner J. st. | 8:30 | Linhartová M. |
| | | přímluvy | 7:00 | Eliáš B. | 8:30 | Vlčková P. |
| | | | | | | |

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| **PO** | **16** | | | Jindrová V. | | |
| **ÚT** | **17** | | | Bártová J. | | |
| **ST** | **18** | | | Holcmanová Z. | | |
| **ČT** | **19** | | | Chromá H. | | |
| **PÁ** | **20** | | | | | |
| **SO** | **21** | | | Pojmonová M. | | |
| **NE** | **22** | 1. čtení | 7:00 | Wasserbauerová M. | 8:30 | Strašilová S. |
| | | 2. čtení | 7:00 | Brukner J. st. | 8:30 | Jindrová V. |
| | | přímluvy | 7:00 | Brukner J. ml. | 8:30 | Vlčková N. |
| | | | | | | |
| **PO** | **23** | | | Jindrová V. | | |
| **ÚT** | **24** | | | Bártová J. | | |
| **ST** | **25** | | | Laštovičková M. | | |
| **ČT** | **26** | | | Chromá H. | | |
| **PÁ** | **27** | | | | | |
| **SO** | **28** | | | Pojmonová M. | | |
| **NE** | **29** | 1. čtení | 7:00 | Wasserbauerová M. | 8:30 | Němcová T. |
| | | 2. čtení | 7:00 | Brukner J. st. | 8:30 | Havlíčková V. |
| | | přímluvy | 7:00 | Eliáš B. | 8:30 | Vlčková P. |
| | | | | | | |
| **PO** | **30** | | | Jindrová V. | | |
| **ÚT** | **31** | | | Bártová J. | | |

*Zdena Holcmanová*

## Pro zasmání

Kněz na konci kázání řekl: „Příští neděli budeme mluvit o lhaní. Připravte se tak, že si přečtete sedmnáctou kapitolu Markova Evangelia.“

Další neděli se zeptal: „Kdo si přečetl sedmnáctou kapitolu Markova evangelia?“

Několik farníků zvedlo ruku.

„Vidím, že na téma lži budu mluvit oprávněně. Markovo evangelium má totiž jen šestnáct kapitol. *(Nezbedův humor)*

## Mše svaté s intencemi v říjnu 2017

| | |
|---|---|
| **Neděle 1. října**<br>**26. neděle v mezidobí** | 7:00 Za farnost<br>8:30 Za Josefa Pátka a rodinu Pátkovu<br>10:00 (Sirákov) Za rodiče Černých, Danihelovy, syna Jiřího, manžele Dvořákovy a celou přízeň. |
| Pondělí 2. října<br>Památka svatých andělů strážných | 18:00 Za Františka Čejku, syna Miloslava, vnuka Vojtěcha a zemřelou rodinu Čejkovu a Štursovu |
| Úterý 3. října | 18:00 Za rodiče Gabrielovy, Pilvouskovy, sourozence, rodiče a celou živou i zemřelou přízeň |
| Středa 4. října<br>Památka sv. Františka z Assisi | 18:00 Za rodiče Landovy, zetě, živé a zemřelé těchto rodin |
| Čtvrtek 5. října | 18:00 Za kněžská a řeholní povolání |
| Pátek 6. října | 18:00 Za Jana a Zdeňku Wasserbauerovy, jejich rodiče a zetě Bohuslava Peřinu |
| Sobota 7. října<br>Památka Panny Marie Růžencové | 7:30 Za Miladu a Zdeňka Řádkovy a živou a zemřelou rodinu |
| **Neděle 8. října**<br>**27. neděle v mezidobí** | 7:00 Za farnost<br>8:30 Za rodiče Velínovy a syna Stanislava, rodiče Kučerovy a celý rod<br>10:00 (Sirákov) Za rodiče Jana a Marii Prokešovy, celý rod, rodinu Zikmundovu a Celbovu. |
| Pondělí 9. října | 18:00 Za Zdeňka Bublána, bratra, za Josefa Šimanovského, rodiče a rod Kopeckých a Jarošů |
| Úterý 10. října | 18:00 Za rodiče, Františka a Boženu Vomlelovy, syna, celý rod a rod Musilů, rodiče Vlčkovy a duše v očistci |
| Středa 11. října | 18:00 Za dobrodince semináře |
| Čtvrtek 12. října | 18:00 Za rod Ledvinků, Macků a duše v očistci |

| | |
|---|---|
| Pátek 13. října | 18:00 Za dar víry pro děti a mládež |
| Sobota 14. října | 7:30 Za nemocné |
| **Neděle 15. října**<br>**28. neděle v mezidobí** | 7:00 Za farnost<br>8:30 Za Marii Flesarovou, manžela, celý rod Flesarů a Olívii a všechny duše v očistci.<br>10:00 (Sirákov) Za rodinu Jarošovu, Rychteckých a duše v očistci. |
| Pondělí 16. října | 18:00 Za rodiče Musilovy, 3 syny, celou přízeň a duše v očistci |
| Úterý 17. října<br>Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka | 18:00 Za rodiče Holcmanovy, Dienerovy, jejich rodiče, celou přízeň a duše v očistci |
| Středa 18. října<br>Svátek sv. Lukáše, evangelisty | 18:00 Za Marii Srncovou a její přízeň |
| Čtvrtek 19. října | 18:00 Za rodiče Ondráčkovy, dvě dcery, jejich manželé, zetě Karla, manželé Tichých a duše v očistci. |
| Pátek 20. října | 18:00 Za Jaroslava Baumruka, rodiče a sourozence |
| Sobota 21. října | 7:30 Za rodinu Kohoutovu, Polreichovu a Synkovu |
| **Neděle 22. října**<br>**29. neděle v mezidobí** | 7:00 Za farnost<br>8:30 Za Václava Špačka, rodiče, rodiče Sobotkovy a živé a zemřelé těchto rodin<br>10:00 (Sirákov) Za rodinu Wasserbauerovu, Jarošovu, Bedřicha a Miluši Jarošovu, rodinu Hofferovu a syna Jaroslava. |
| Pondělí 23. října | 18:00 Za rodiče Kašpárkovy, jejich rodiče, rodiče Eliášovy a děti |
| Úterý 24. října | 18:00 S prosbou o dar zdraví a Boží požehnaní pro celou rodinu |
| Středa 25. října | 18:00 Za Josefa Eliáše, Václava Jaroše, rodiče, sourozence a duše v očistci |

| | |
|---|---|
| Čtvrtek 26. října | 18:00 Za dar zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Kuncovu a Jágrovu |
| Pátek 27. října | 18:00 Za Boží ochranu a požehnání pro rodinu Pojmonovou, Eliášovou a Sobotkovou |
| **Sobota 28. října<br>Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů** | 7:30 Za živou i zemřelou rodinu Bártovu a Baumrukovu |
| **Neděle 29. října<br>30. neděle v mezidobí** | 7:00 Za Františka a Julii Šlechtických, za Václava a Annu Roseckých a obě živé i zemřelé rodiny<br>8:30 Za farnost<br>10:00 (Sirákov) Za rodinu Ondrákovu, Musilovu, celou přízeň a duše v očistci. |
| Pondělí 30. října<br>Výročí posvěcení katedrály | 17:30 Za dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu |
| Úterý 31. října | 17:30 Za Slávu Bruknera a duše v očistci |

*Změny vyhrazeny*

## Putování mládeže na Křemešník

Letos jsme se se spolčem starší mládeže rozhodli navázat na krásnou tradici společných výprav. Ačkoli jsme ji letos pojali poněkud netradičně. Minulé roky jsme cestovali vždy bez předem jasného místa ubytování, letos jsme si ale udělali základnu.

Hlavním bodem naší poutě byl Křemešník. Jeden z nejvyšších vrchů Českomoravské vrchoviny. Místo, které je spojeno se zázraky uzdravení v souvislosti s pramenem vody. Jako pravý cíl jsme ale vnímali samotnou cestu. Začátek puťáku jsme stanovili na neděli 27. srpna, s tím, že pojedeme vlakem do Horní Cerekve a tam se ubytujeme na místní faře. Návrat byl plánován v úterý večer. Já a bratr Vojta jsme se tam ale vypravili autem, jelikož jsme potřebovali odjet už v pondělí večer. Pan farář jel nakonec autem s námi, protože se zdržel na křtinách.

Do Horní Cerekve jsme dorazili před 19. hodinou. Přivítal nás místní pan farář, který s námi hned probral naše plány na putování a později

nám i doporučil nejlepší cestu na Křemešník. První naše výprava ale nebyla na Křemešník, nýbrž do blízkého zatopeného lomu. Teplota vody byla poměrně příjemná, tak jsme se koupali (kromě pana faráře) všichni. Že je svět malý, potkali jsme u vody Hoškovy, kteří zde byli na dovolené. Po návratu z lomu jsme společně vyřešili program na pondělí a potom už jsme hráli společenské hry a chystali se na spánek.

Pondělí pro nás začalo až cca v 8h. Ráno jsme se nasnídali, sbalili potřebné věci na cestu a vyrazili směr Křemešník. Počasí bylo už od rána velice příjemné na putování, tak se nám šlo opravdu dobře. Šli jsme přes obce Černov, Chrástov, Čejkov a Sázavu. Netrvalo ani 3 hodiny a byli jsme v cíli. Vybalili jsme si svačiny a přemýšleli co dál. V plánu byla mše svatá, do ní bylo ale spousta času. Nebylo to ale příliš těžké rozhodování, protože nás naše zvědavost táhla k zázračnému prameni. Cesta k němu se vinula mezi skromnými zastaveními křížové cesty, kterou jsme ale vzhledem k našemu směru z vrchu dolů šli opačně. Když jsem se nad tím směrem zamýšlel, vzpomněl jsem si na Ježíšovy soudce, kteří by se po skonání Ježíše možná taky rádi vrátili zpět a změnili svoje jednání…ale stalo se, co se stát mělo. Po sestoupení na začátek křížové cesty jsme došli ke studánce, která byla ovšem bez pramene. „Asi už bylo dnes zázraků dost“, řekl jsem si v duchu pro sebe. Na chvíli jsme zastavili a já se zamýšlel nad smyslem těchto zázračných míst: „Přijde mi vlastně zvláštní, že si zázraky spojujeme třeba s pramenem vody. Vždyť zázraky jsou nám dávány Bohem a na toho možná někteří zapomínají i ve chvíli, kdy věří v uzdravení skrze pramen vody. Pro nás věřící jsou ale tato místa, spojená se zázraky, hrozně důležitá. Ne snad, že by Bůh nemohl způsobit zázrak kdekoli na zemi. My ale potřebujeme putovní místa, abychom se mohli zamýšlet a poznávat Boha i skrze samotnou cestu.“ Po chvíli si někteří z nás povšimli nějakého sklepení, které bylo kousek od studánky. Mělo zamřížovaný vstup, ale po bližším zkoumání jsme zjistili, že je otevřené. Jednalo se o místnost asi 4m dlouhou a širokou asi 1m. Bylo nám divné, co to tu dělá…co by tu tak kdo mohl uskladňovat. Potom ale někoho z nás napadlo, že by to mohla být poustevna, což se nám také potvrdilo odpoledne na prohlídce křemešnického vrchu. Od studánky jsme se vydali dál ke studánce číslo 2. Ta, pokud se nepletu, se zázrakem spojena není, ale nám po přijití k ní úplně stačilo, že není vyschlá a že je pitná. Nabrali jsme si tedy

plné láhve a šli nazpátek na vrch, kde už nás čekala mše svatá v kostele Nejsvětější trojice. Mše byla velikou slavností, ačkoli nás bylo jen pár lidí-naše parta a jeden starší manželský pár. Jelikož jsme naše putování brali jako opravdovou pouť, měli jsme dokonce přijímání Těla i Krve Páně. Po mši následovala prohlídka kostela i celého okolního areálu. Po prohlídce jsme ještě vystoupali na rozhlednu, abychom se pokochali krásou okolí. Teď nás už jen čekala cesta zpět, kterou jsme se rozhodli dokončit autobusem. Po návratu do Horní Cerekve jsme si odpočinuli. Kdo potom chtěl, vyrazil do lomu na „koupačku“ a ostatní jsme zůstali na faře. Večer jsme se společně najedli a já s Vojtou už jsme balili věci. Zahráli jsme si ještě nějaké hry a přišlo loučení. Pan farář nám dal požehnání na cestu a my jsme s trochou smutku z odloučení, ale především s radostí ze zážitků, odjížděli domů.

*Jiří Enderle ml.*

## Pozvánka na koncert

Farnost Nížkov zve příznivce vážné hudby na

**Posvícenský koncert**

Vystoupí: Jan Maria Hájek – tenor

Viktor Darebný - varhany

neděle 15. října v 17. hodin

v kostele svatého Mikuláše v Nížkově

## Puťák - Křemešník

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 20. října 2017

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 9 Kč.
Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz
P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu:
**farni.list.nizkov@email.cz**
Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jiří Enderle ml. – redaktoři farního listu